

Пісня "Духмяно пахнуть матіоли"

Йосип Мартинюк

Цвіли духмяні матіоли
У той вечірній тихий час,
І нам здавалось, що ніколи
Кохання не покине нас.
"Люблю, люблю..." – шептали губи,
А серце стукало: "Стук – стук,
Його слова пуста облуда", —
Мов відчувало біль розлук.

Приспів:

Духмяно пахнуть матіоли
В одні порі і в той же час,
Та лиш кохання вже ніколи
Більше не вернеться до нас.

Буяло все, цвіло навколо,
А серце сповнене надій
Шептало цвітом матіоли
"Коханий мій, коханий мій..."
І розпирала радість груди,
Здавалось, буде так повік,
Та недарма казали люди:
— Є у кохання інший бік...
Приспів.

Минуло літо, осінь рання,
Та не приходиш більше ти,
І недоспіване кохання
Сумні залишило сліди...
Не плачу я, не проклинаю,
Усе майнуло дивним сном,
Лиш часом смуток навіває
Духмяний запах під вікном.
Приспів.